ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 897/82 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1982

περί τρίτης τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1842/81 ὅσον ἀφορᾶ τή χορήγηση ἐπιστροφῶν πού ἔχουν προσαρμοσθεῖ γιά τήν περίπτωση τῶν σιτηρῶν πού ἐξάγονται ὑπό μορφή ὁρισμένων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2727/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1975 περί κοινῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν σιτηρῶν (1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3808/81 (2), καί ἰδίως τό ἄρθρο 16 παράγραφος 6 καί τό ἄρθρο 24,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1188/81 τοῦ Συμβουλίου τῆς 28ης Ἀπριλίου 1981 περί θεσπίσεως γενικῶν κανόνων γιά τή χορήγηση προσαρμοσμένων ἐπιστροφῶν γιά τά σιτηρά πού ἐξάγονται ὑπό μορφή ὁρισμένων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, καθώς καί τῶν κριτηρίων καθορισμοῦ τοῦ ὕψους αὐτῶν, καί περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 3035/80 ὅσον ἀφορᾶ ὁρισμένα προϊόντα πού δέν ὑπάγονται στό παράρτημα II τῆς συνθήκης (3), καί ἰδίως τό ἄρθρο 12,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1842/81 τῆς Ἐπιτροπῆς (4), ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3487/81 (5), καθορίζει τίς λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς σχετικά μέ τή χορήγηση προσαρμοσμένων ἐπιστροφῶν γιά τά σιτηρά πού ἐξάγονται ὑπό μορφή ὁρισμένων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν·

ὅτι τό ἄρθρο 1 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1842/81 προβλέπει ὅτι ἡ δήλωση πληρωμῆς περιλαμβάνει, μεταξύ ἄλλων ἐνδείξεων, τό καθαρό βάρος τῶν προϊόντων· ὅτι ἐπί πλέον, τό ἄρθρο 4 παράγραφος 3 τοῦ ἴδιου κανονισμοῦ προβλέπει ὅτι τά σιτηρά ἤ ἡ κριθή πού χρησιμοποιοῦνται πρέπει νά εἶναι ὑγιοῦς, ἀνόθευτης καί ἐμπορεύσιμης ποιότητας· ὅτι πρός τό σκοπό διασαφηνίσεως πρέπει νά διευκρινιστεῖ ἡ ἔννοια τῆς ὑγρασίας ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται στόν ἀναφερόμενο κανονισμό·

ὅτι πράγματι τό σύνηθες ποσοστό ὑγρασίας τῶν σιτηρῶν εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ 16 %· ὅτι γιά τήν κατεργασία τοῦ οὐίσκυ χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης σιτηρά τῶν ὁποίων τό ποσοστό ὑγρασίας εἶναι ἀνώτερο ἀπό 16 %· ὅτι πρέπει συνεπῶς νά ἐφαρμοσθεῖ ἔκπτωση γιά νά ληφθεῖ αὐτό ὑπόψη· ὅτι πρέπει νά καθορισθεῖ ἡ ἔκπτωση σέ ἕνα ἐπίπεδο ὑψηλότερο, ὅταν τά χρησιμοποιούμενα σιτηρά ἔχουν ποσοστό ὑγρασίας ἀνώτερο ἀπό 18 %, κατά τρόπο ὥστε νά λαμβάνεται ὑπόψη τό γεγονός ὅτι τά σιτηρά δέν πρέπει στήν περίπτωση αὐτή νά ἔχουν ξηρανθεῖ·

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2731/75 τοῦ Συμβουλίου (6), ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1156/77 (7), καθορίζει ἐπίσης, γιά τά σιτηρά, μέθοδο ἀναγωγῆς γιά τόν καθορισμό τοῦ ποσοστοῦ ὑγρασίας· ὅτι πρέπει νά γίνεται ἀναφορά στή μέθοδο αὐτή ἐπιτρέποντας ἐν τούτοις τή χρήση τῶν συνήθων μεθόδων, ἐφ' ὅσον αὐτές παρέχουν ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Σιτηρῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Τό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1842/81 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Στήν παράγραφο 2 προστίθεται τό ἀκόλουθο σημεῖο γ:

«γ) τό ποσοστό ὑγρασίας».

2. Προστίθεται ἡ ἀκόλουθη παράγραφος 3:

«3. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τό καθαρό βάρος τῶν σιτηρῶν πού χρησιμοποιοῦνται εἶναι τό καθαρό βάρος τῶν προϊόντων αὐτῶν ἐάν τό ποσοστό ὑγρασίας εἶναι κατώτερο ἤ ἴσο μέ 16 %. Ἐάν τό ποσοστό ὑγρασίας τῶν χρησιμοποιούμενων σιτηρῶν εἶναι ἀνώτερο ἀπό 16 % καί κατώτερο ἤ ἴσο μέ 17 %, τό βάρος πού πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη γιά τή πληρωμή εἶναι τό καθαρό βάρος μειωμένο κατά 1 %. Ἐάν τό ποσοστό ὑγρασίας τῶν χρησιμοποιούμενων σιτηρῶν εἶναι ἀνώτερο ἀπό 17 % καί κατώτερο ἤ ἴσο μέ 18 %, ἡ μείωση εἶναι 2 %. Ἐάν τό ποσοστό ὑγρασίας τῶν χρησιμοποιούμενων σιτηρῶν εἶναι ἀνώτερο ἀπό 18 %, ἡ μείωση εἶναι 2 % ἀνά ἑκατοστιαία μονάδα ὑγρασίας μεγαλύτερης ἀπό 16 %.

Ἡ μέθοδος ἀναγωγῆς τῆς κοινοτικῆς ἀναλύσεως γιά τόν καθορισμό τῆς ὑγρασίας σιτηρῶν πού προορίζονται γιά τήν κατεργασία τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, πού ἀναφέρονται στόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1188/81, εἶναι αὐτή πού ἀναφέρεται στό παράρτημα II τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2731/75.

(1) ΕΕ ἀριθ. L 281 τῆς 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 382 τῆς 31. 12. 1981, σ. 37.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 121 τῆς 5. 5. 1981, σ. 3.
(4) ΕΕ ἀριθ. L 183 τῆς 4. 7. 1981, σ. 10.
(5) ΕΕ ἀριθ. L 352 τῆς 8. 12. 1981, σ. 18.
(6) ΕΕ ἀριθ. L 281 τῆς 1. 11. 1975, σ. 22.
(7) ΕΕ ἀριθ. L 136 τῆς 2. 6. 1977, σ. 11.

Ἐν τούτοις, εἶναι δυνατό νά χρησιμοποιηθοῦν ἄλλες συνήθεις μέθοδοι ἐφ' ὅσον δύνανται νά παρέχουν ἀποτελέσματα τά ὁποῖα δέν ἀπέχουν πλέον τῶν πέντε δεκαδικῶν σημείων τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μεθόδου ἀναγωγῆς.

Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπή τίς ἄλλες μεθόδους ἐκτός ἀπό τήν κοινοτική.»

Ἄρθρο 2

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Ἐφαρμόζεται ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1982.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 20 Ἀπριλίου 1982.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς